

Добре жити біля траси

Степан Олійник

Обіч неї для окраси —
І тополі, і трава...
— Добре жити біля траси! —
Признається голова
І кива:

— Кожна хата чепуриться!
Гляньте, стріх нема ніде,
Бо "притрасним" черепиця,
Шифер, дошки і те де —
Все іде!

Все блищить при магістралі,
Навіть жолоб для води...
Хто від неї трохи далі,
Той в "Постач" і не ходи,
Підожди!

Не дадуть по тій причині,
Що живеш не на виду...
Вся краса "зібралась" нині
Понад трасою в ряду
У саду!

Як буває мчить на ЗІЛі
Керівництво обласне
(В зоні нашої артілі!),
То, звичайно, не мине
І мене!

Звісно, вигода від того
Неабияка для нас:
Щось та випросиш у нього —
Чи сівалку, чи то МАЗ —
Всякий раз!

Щоб не траса, чоловіче,

Де б таку нагоду мав?
Тут я вже й міністра двічі
Дещо дати умовляв.
Обіцяв!

Є крамниця... І до каси
Капа, звісно, не мідяк.
Добре жити біля траси,
Але й клопітно, однак.
Та ще як!

До сусідів — тих, що збоку,
В гості їдуть... "хтось колись",
А мені щодня морока:
Понад трасою крутись
І дивись!

Чи то спека (ані хмарки!),
Чи дощить на урожай,—
Зустрічай їх біля арки
І до арки проводжай...
І зважай!

Бо інакше зо два рази
Щось не так — і попаде!
Добре жити біля траси:
Завжди "в курсі"— що і де...
Діло йде!

...Серед степу на покосі
Чув цей вірш я в літній час,
З того дня на думці й досі:
От щоб села всі у нас —
Біля трас!